

Ο ΑΓΙΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ

Νεανική Περιοδική Έκδοση. Αριθ. φύλλου 124, Έτος 12ο, Μάιος - Ιούνιος 2006

Εμείς, επιτέλους, πότε θα «διαπονηθούμε»;

Νυχτώνει, και όσο πάει το σκοτάδι τις φτερούγες του απλώνει!

Δεν θέλουμε να κάνουμε ποίηση ξεκινώντας μ' αυτή τη φράση, αλλά να προσπαθήσουμε να περιγράψουμε μια πραγματικότητα που ζει η χώρα μας, χωρίς όμως να την αντιλαμβάνονται πολλοί πολίτες της. Άλλοι την αισθάνονται συγκεχυμένα και ολίγοι την υποφέρουν, όπως το μαστίγιο που αυλακώνοντας ματώνει το σώμα τους!

Το όργιο του ψεύδους και ο οίστρος των συμφερόντων άνετα στρογγυλοκαθισμένα απολαμβάνουν σαν τους νεκροβόρους γύπες τα ανυπεράσπιστα θύματά τους!

Μέσα σ' αυτό το περιβαλλοντικό σκοτεινό φόντο είναι φυσικό να μη λείπει το στέμμα και η κορωνίδα της όλης αυτής εξωανθρώπινης κατάστασης. Προσβάλλεται και υβρίζεται κατά μέτωπον πλέον το Θεανθρώπινο πρόσωπο του Ιησού Χριστού, μέσα στον ίδιο χώρο, στην ίδια χώρα, όπου μόλις πριν 170 χρόνια οι τυραννισμένοι κάτοικοί της έφριτταν απεγνωσμένα αγωνιζόμενοι, με όπλο το πανίσχυρο Όνομά Του, για να λευτερωθούν.

Τώρα, στην εποχή της πλαδαρότητας που ζούμε, βομβαρδιζόμαστε οι σημερινοί Έλληνες από τα γεννήματα της ηττοπάθειας και δεν προλαβαίνουμε ποιο να «πρωτοθανιάσουμε»! Γεννοβόλησε η ανεκτική νωθρότητά μας και ο άλλοτε μυροβόλος κήπος μας
(Συνέχεια στη σελ. 2)

ΕΛΛΕΙΜΜΑ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

Είναι να απορεί κανείς πώς γίνεται και μέσα σε μια εποχή, όπου υπάρχει πλεόνασμα δημοκρατικού λόγου, ευγενείας, κατανόησης των ανθρωπίνων προβλημάτων, αμέριστης συμπαραστάσης προς τους πάσχοντες και προπάντων πολιτισμικής αρετής, πώς γίνεται και καμία από τις χαίνουσες κοινωνικές πληγές δεν μπορεί να θεραπευτεί! Όλες να οδεύουν από το κακό στο χειρότερο, λες και κάποια μυστηριώδης δύναμη μεταμορφώνει διαρκώς τον κόσμο σύμφωνα με τα ανώμαλα κέφια της.

Όλες οι εξουσίες απανταχού της γης κόπτονται, για να εξασφαλίσουν ευνοϊκές συνθήκες διαβίωσης στον πολίτη και να απλώσουν γύρω του ένα καθεστώς ευημερίας και ευδαιμονίας, με την χορήγηση επαρκών οικονομικών απολαβών και εξασφάλιση δημοκρατικών δικαιωμάτων.

Με άλλα λόγια, το ενδιαφέρον για τον άνθρωπο στον πολιτισμένο κόσμο είναι φανερό, και βλέποντας κανείς των διαφόρων ιθυνόντων και κρατικών λειτουργών τις ευγενέστατες φιγούρες, δεν αμφιβάλλει καθόλου για την ακεραιότητα των προθέσεών τους και της αγάπης των προς τον λαό το αμέριστο ενδιαφέρον...

Έτσι συμβαίνει στον πλανήτη... κατά κανόνα! Κατ' εξαίρεση όμως, που και που, γίνονται γνωστά απόκρυφα, όχι ευαγγέλια. Κάτι απόκρυφα οικονομικά «μπάζα» ιδιωτικών ή δημοσίων συμφερόντων, που φρίττει ο νους του
(Συνέχεια στη σελ. 3)

Από το βίο του Αγ. Ιωάννου της Κρονστάνδης

Αντιμετωπίζοντας ο π. Ιωάννης τις υλικές ανάγκες της ενορίας του, δημιούργησε δύο μεγάλα ιδρύματα: Την Εργατική Εστία και την Ενοριακή Πρόνοια.

Η Εργατική Εστία ξεκίνησε στην αρχή με δύο εργαστήρια επεξεργασίας ξύλου και χαρτιού. Αργότερα επεκτάθηκε και έγινε ολόκληρη πολιτεία.

Στα εργαστήρια αυτά το 1902 δούλευαν 7.281 άτομα. [...] Για τα παιδιά και τους εφήβους ανοιγόταν η προοπτική να αποκτήσουν ένα πολύτιμο κεφάλαιο γνώσεων, τη βασική

και ειδική επαγγελματική εκπαίδευση.

Στην Εστία υπήρχαν για το σκοπό αυτό και τα εξής μορφωτικά ιδρύματα: Δημοτικό σχολείο, τεχνική σχολή, σχολή ζωγραφικής, σχολή γυναικείων επαγγελμάτων με τμήματα κοπτικής, ραπτικής και κεντήματος, εργαστήριο υποδηματοποιίας, βιβλιοθήκη, ζωολογικό μουσείο και βιβλιοπωλείο.

Κοντά στην Εργατική Εστία λειτουργούσαν και τα επόμενα μορφωτικά και ψυχαγωγικά κέντρα:

α) Σχολείο της Κυριακής, ένας πρόδρομος του κατηχητικού σχολείου, χωρισμένο σε τμήματα, ανάλογα με το μορφωτικό επίπεδο των πιστών. Στα 1897, το παρακολουθούσαν 133 άνδρες και 34 γυναίκες, οι περισσότεροι ηλικίας κάτω των 20 ετών.

β) Αίθουσα λαϊκών διαλέξεων με άνετες συνθήκες και καμιά φορά με υπόκρουση εκκλησιαστικής μουσικής. Τα θέματα των διαλέξεων ήταν θρησκευτικά, ιστορικά και λογοτεχνικά. Το 1898 η μέση συμμετοχή έφθανε τα 264 άτομα.

γ) Λαϊκό αναγνωστήριο. δ) Δανειστική βιβλιοθήκη.

Η Ενοριακή Πρόνοια τύπωνε βιβλία και φυλλάδια, έργα του π. Ιωάννου. Επί πλέον με την οικονομική της βοήθεια συντηρούσε: Ορφανοτροφείο και νηπιαγωγείο δυνάμει 50 τροφίμων, εξοχικό οίκημα για τα παιδιά, πτωχοκομείο γυναικών δυνάμει 22 τροφίμων και ξενώνα για διανυκτέρευση 84 αστέγων ανδρών και 24 γυναικών.
(Συνέχεια στη σελ. 2)

Εμείς, επιτέλους, πότε θα «διαπονηθούμε»;

(Συνέχεια από τη σελ. 1)

πλημμύρησε από άνηθ του κακού! Άλλοτε να έχουμε από την ιστορία υποδείγματα εγρήγορης και ετοιμότητας και σήμερα εμπνεύσεις βολικής «αποφασιστικότητας»!

Οι ηγέτες μας διακρινόμενοι για τη σοφιστική τους δεινότητα με ευκολία καταφέρνουν να κάνουν τη νύχτα μέρα στον απλό και «εύπιστο λαό», γι' αυτό και τόσο καρποφόρα αλαζονεύεται το σκοτάδι.

Τόσες εξουσίες, τόσες αρχές και δεν μπορεί να εναντιωθεί καμία στην προσβολή που δέχεται ο άνθρωπος και την ύβρη που δέχεται αυτός ο Θεός;

Ο «Κώδικας Ντα Βίντσι» είναι το τελευταίο μοντέλο της ευρωπαϊκής αντίχριστης παραγωγής που ήρθε στην Ελλάδα, για να ανοίξει τα μάτια μας, να ξεευρωπαϊστούμε και την άθρη κουλτούρα να χαρούμε...

Όπως και να έχουν τα πράγματα, Δημοκρατία έχουμε και μπορεί κανείς να εκφράζει ελεύθερα τις γνώμες του, όμως οι ύβρεις απ' όλα τα Συντάγματα τιμωρούνται. Σε ποια κορυφή απαθείας έχουμε φθάσει! Να μας υβρίζουν το Χριστό με τόσους τρόπους και με επισημότητα χωρίς να κουνιέται φύλλο!

Δυστυχώς, όπως φαίνεται, οι ενδιφερόμενοι και πάσχοντες απ' αυτού του είδους τις προσβολές πολίτες δεν έχουμε αναπτύξει ομαδικούς τρόπους άμυνας, και ευρισκόμενοι σ' αμηχανία καταφεύγουμε στο στρουθοκαμηλισμό, ή μπορεί να κάνουμε κάποια άτονη προσευχή και νηστεία περιμένοντας τη λύση από το Θεό. Πού έχουμε κρύψει τα «όπλα της στρατείας ημών τα πνευματικά», που αναφέρει ο Απόστολος Παύλος, με τα οποία «λογισμούς καθαιρούμε και παν ύψωμα επαιρόμενον κατά της δόξης του Θεού» (Β' Κορ. ι' 4-5); Μας έχει κάνει λιώμα η πολλή μας αγάπη, και έχουμε κρύψει στα απέραντα σπλάγχνα μας την ράβδο της δικαιοσύνης.

Βέβαια, η τήρηση της δικαιοσύνης σήμερα έχει συνέπειες. Αντιμετωπίζει το μίσος, την περιφρόνηση, τα σκληρά ψυχολογικά αντίποινα, που δυστυχώς δεν είναι στο πρόγραμμα του καθενός μας να τα υποστεί.

Σε παλαιότερο φυλλάδιό μας είχαμε υποστηρίξει την ιδέα, κάθε μια ενορία, επισκοπή, Αρχιεπισκοπή από το αντίτιμο των κεριών που εισπράττει και από τα λοιπά έσοδά της, να διατηρεί στην υπηρεσία της ένα ή δύο δικηγόρους, οι οποίοι νόμιμα θα αμύνονται απαντώντας στις επιθέσεις που δέχεται ο ανυπεράσπιστος άνθρωπος και ο υβριζόμενος αναισχύντως Θεός.

Ο Απόστολος Παύλος, ενώ επρόκειτο να τον ξαποστείλει ο άρχοντας

Φήστος πεσκέσι στους Ιουδαίους, για να τον θανατώσουν και να ματαιώσουν το έργο του, είπε εκείνο τοις πάσι γνωστό: «*Καίσαρα επικαλούμαι*». Δεν εδίστασε, δηλαδή, να επικαλεσθεί ως Ρωμαίος πολίτης την κοσμική δικαιοσύνη (Πραξ. κε' 11).

Όταν σοβαρεύουν τα πράγματα υπάρχουν και ανάλογοι διέξοδοι. «Διαπονηθείς» ο Παύλος από τη συνεχή ενόχληση της μαντευομένης παιδίσκης (Πραξ. ιστ' 18), «επιστρέψας τω πνεύματι» δεν την αγνόησε λέγοντας ότι «κάποια ώρα θα δώσει λύση ο Θεός», αλλά σταμάτησε την ενόχληση με τον νόμιμο τρόπο που μπορούσε.

Όταν δε στην ίδια περίπτωση (Πραξ. ιστ' 36-37) διέταξαν οι στρατηγοί τους ραβδούχους να ελευθερώσουν τον Παύλο και το Σίλα, αφού αγρίως τους ξυλοφόρτωσαν και τους φυλάκισαν ακατακρίτους, δέχτηκαν περίτρομοι οι αφεντάδες στρατηγοί την αυστηρή απάντηση του Παύλου: Να έλθουν οι ίδιοι αυτοί οι κύριοι να μας ελευθερώσουν που ακρίτως μας έδειραν και μας φυλάκισαν όντας Ρωμαίοι πολίτες.

Εμείς σήμερα, ποιας παρακατιανής χώρας είμαστε πολίτες και, ενώ «διαπονούμεθα» συνεχώς προσβαλλόμενοι, δεν τολμούμε να ζητήσουμε το δίκιο μας; Ατομικά προσβαλλόμενα τα συμφέροντά μας καταφεύγουμε στην συμπάρασταση της δικαιοσύνης, ομαδικά όμως υβριζόμενοι, προσβαλλόμενων των συμβόλων και των Αγίων Προσώπων της πίστης μας «κατά συρροήν» και κατ' εξακολούθησιν, μήπως υπάρχει τρόπος και ομαδικά πάλι να αμυνθούμε;

Φυσικά και υπάρχει, αφού η ομάδα είναι το τέλει υπόδειγμα της Ορθόδοξης Πίστης μας σε Τριαδικό, «ομαδικό Θεό» εκ τριών Προσώπων, κοινωνικά με μία ουσία συνδεδεμένων.

Ας γίνουμε λοιπόν κι εμείς ενορίες κοινωνικά συνδεδεμένων Χριστιανών -κατά το πρότυπο της Θεότητός μας- και τότε θα βρούμε τη διέξοδο από το αδιέξοδο.

Μέχρι τότε, δυστυχώς, θα βομβαρδιζόμαστε από αντίχριστες δυνάμεις, με ύβρεις, αδικίες και εμπαιγμούς, σαν τους στρατιώτες που επιμένουν ν' ασχολούνται με ασκήσεις παρελάσεων την ώρα που ο πόλεμος μαίνεται γύρω τους.

Υποτίθεται ότι ζούμε σε χώρα Δημοκρατική και ευνομούμενη, στην οποία ο καθένας μας μπορεί να εκφράσει ελεύθερα περί παντός θέματος τις απόψεις του, αρκεί να μην υβρίζει.

Οι ύβρεις είναι απαράδεκτες και τιμωρούνται. Εάν κάνουμε πέραν του δέοντος τους ανεξικακούς, ας αναλάβει τις ευθύνες της η μεγαλοψυχία μας!

Γ. Σ. Γκεζερλής

Της μοντέρνας κοινωνίας σύμβολο ο καρχαρίας

Ο Ευρωπαίος άνθρωπος ειν' ανοιχτός σε όλα, απτόητος κι αδιάστατος χάρφει την κάθε φόλα.

Πρέπει να μάθουμε κι εμείς να μην μικροψυχάμε ν' ανοίγουμε το στόμα μας κι όλα να τα μασάμε.

Γιατί η αμφισβήτηση και η αμφιβολία δείχνει σπουδαίο άνθρωπο και μεγαλοφυΐα.

Τον κώδικα να ψάχνουμε του κάθε Ευρο-λογίου, γιατί η Δύση εγκυμονεί λύση του μυστηρίου.

Τα πάντα δοκιμάζουμε και το καλό κρατούμε, γιατί μπορεί σε κοπριές την τύχη μας να βρούμε.

Ας μην διστάζουμε λοιπόν μια κι ήρθε η ευκαιρία να δείξουμε πολιτισμό και διάνοια ευρεία.

Μόνο ας μη ψάχνουμε πολύ τα οικονομικά μας ακρίβεια, πανωτόκια κι όλα τα βάσανά μας.

Στα σύννεφα το βλέμμα μας ας είναι καρφωμένο και θα μας φτιάχνουνε φαΐ καλομαγειρεμένο...

ο Παράλογος

Από το βίο του Αγ. Ιωάννου της Κρονστάνδης

(Συνέχεια από τη σελ. 1)

Σ' όλα αυτά πρέπει να προσθέσουμε την ιατρική βοήθεια, τη διατροφή και την οικονομική ενίσχυση. Το 1896 από το δωρεάν ιατρείο πέρασαν 2721 ασθενείς. Η λαϊκή τραπεζαρία, που λειτουργούσε 11 ώρες την ημέρα, ετοίμαζε 400 μέχρι 800 μερίδες καθημερινά.

Τα πολυάριθμα ιδρύματα που αναφέραμε, απαιτούσαν μια αφάνταστη προσφορά κόπου από τον δημιουργό και υπεύθυνο της ομαλής λειτουργίας του. Παρ' όλα αυτά ο π. Ιωάννης της Κρονστάνδης διέθετε πολύ χρόνο για τα ιερατικά του καθήκοντα. (Από το βιβλίο «*Χαρίσματα και χαρισματούχοι*» τόμ. 3, Ι.Μ. Παρακλήτου).

Σ.Σ.: Ο Αγ. Ιωάννης, που υλοποιεί το πρότυπο της ζωντανής ορθόδοξης ενορίας, ας γίνει φωτεινό παράδειγμα σε όλους εμάς, κληρικούς και λαϊκούς που δεν φανταζόμαστε τις σύν Χριστώ δυνατότητές μας ως ενορίες.

ΕΛΛΕΙΜΜΑ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

(Συνέχεια από τη σελ. 1)

ανθρώπου αναλογιζόμενος σε ποια μυστικά σεντούκια ήσαν κρυμμένα για να καταναλωθούν, παρά την τυραννική φτώχεια, σε ξιπασμένους καταναλωτικούς σκοπούς.

Έπρεπε να «θολώσουμε» τους ξένους μας με την χλιδή της προετοιμασίας της Ολυμπιάδας του 2004, όπως και τελευταία με τα σπαστικά τραγουδιστά Ευροκουνήματα.

Αξίζει πράγματι να σούρνονται στους δρόμους ζητώντας μερικά ευρώ οι συνταξιούχοι, να διώχνονται οι περιρσιίοι εργαζόμενοι και να οδηγούνται στην ανεργία, η ακρίβεια αναίσχυντα να ζητεί τα εαυτής και ο υπουργός των οικονομικών σφίγγοντας συνεχώς τα λουριά να υπερκοπιάζει; Αξίζει όλα αυτά και πολλά άλλα να γίνονται για τη δόξα της Ελλάδας. Θυσία αγάπης, θυσία για ιδανικά! Τέτοιου είδους θυσίες πάντα κάνουμε οι Έλληνες. Θυσιάζουμε... εκατόμβες, για να γίνουν οι δουλειές μας. Δεν τσιγκουνευόμαστε, προκειμένου να επιτύχουμε τους μεγάλους σκοπούς μας!

Τώρα, πώς συμβαίνει η αμέριστή μας συμπαράσταση και η ευαισθησία μας για τα προβλήματα των πολλών, τελικά να φουσκώνει τα πουγκιά των ολίγων; Αυτό το φαινόμενο μάλλον πρέπει να αποδοθεί σε αδιευκρίνιστους παράγοντες, που ασφαλώς ΘΑ διευκρινιστούν στο μέλλον... Για την ώρα ας μείνουμε στο συμπέρασμα ότι οι θυσίες ποτέ δεν πάνε χαμένες, εννοείται, όταν θυσιάζουμε τους άλλους, για να αναδείξουμε τον εαυτό μας και να προωθήσουμε τα κοντοπρόθεσμα ή μακροπρόθεσμα συμφέροντά μας.

Παλαιότερα οι άνθρωποι συνήθιζαν να κοπιάζουν, για ν' αποκτήσουν πνευματικά ή υλικά αγαθά και δεν ανυπομονούσαν προκειμένου να γίνουν ή ν' αποκτήσουν κάτι. Σήμερα όμως, στον αιώνα της ταχύτητας και των ταχύρυθμων εξελίξεων, όπου πατώντας κουμπιά καταφέρνουμε πολλά, δεν είναι λίγοι αυτοί οι εμπνευσμένοι που θέλουν να τα κατορθώσουν όλα με την ίδια ευκολία!

Ανοίγει λοιπόν ο «πλάγιος δρόμος» που γρήγορα ασφαλτοστρώνεται και παραδίδεται στην κυκλοφορία!!! Σκόπιμες γνωριμίες, ρουσφέτι, κολακειές, δουλοπρέπεια, προθυμία, αφοσίωση, με κορωνίδα τη σύγχρονη κοσμική «αγάπη» που -σαν σύνδεσμος της... τελειότητας- ενώνει όλους τους μεγάλους, που «δεν κολλάνε σε τίποτα», προκειμένου να διαπράξουν πάσαν αδικία που θα ευχαριστήσει τους ισχυρούς και το κάθε αφεντικό τους, ώστε να κυλήσει ανέφελα η συνεργασία τους. Η συμφεροντολογική «αγάπη»

είναι η κορωνίδα των σύγχρονων αρετών...

Πόσοι είναι αυτοί που θα διστάσουν να δώσουν το χέρι σε μια απλωμένη ευκαιρία αγάπης, ειρήνης, δικαιοσύνης και θα προσβάλουν το μεγαλείο της αυθεντίας, της δύναμης και της υπερδύναμης που τους την προτείνει;

Εδώ είναι το ευαίσθητο σημείο, όπου κατά κανόνα τα γόνατά μας λυγάνε, προκειμένου ν' αντιτάξουμε θαρρετά το «όχι» στις υπέρτερες δυνάμεις του άδικου και της εκμετάλλευσης, για να θριαμβεύσει στη συνέχεια το συμφέρον, η δουλοπρέπεια και η νεοεποχική αγάπη που έρχεται, για να καλύψει με θράσος όλα μας τα παραβατικά κενά!

Στενάζει η γη από την αφθονία αυτής της κάλπικης αρετής, γιατί δυστυχώς δεν είμαστε Βασιλείοι, για ν' αντιμετωπίσουμε Μόδεστους, ούτε Αμβρόσιους, για να οδηγήσουμε Θεοδόσιους εις μετάνοια. Με συνέπεια τους θερμούς μας υποκριτικούς εναγκαλισμούς με πρόσωπα αμφίβολου κύρους, που σκανδαλίζουν τον απλό λαό και δίνουν ανώμαλα παραδείγματα προς μίμηση.

Έτσι κι εμείς, ο αφελής λαός, μαθαίνουμε ν' «αγαπούμε» και μόνο ν' «αγαπούμε» αδιάκριτα προσπαθώντας μάταια να λιώσουμε την κρυάδα της αδικίας, χαϊδεύοντας φίδια και σκορπιούς, για τα οποία μας εδόθη η εξουσία επάνω τους άφοβα να πατούμε.

Ποιο πλάσμα Του δεν αγάπησε ο Χριστός; Και όμως άσκησε σκληρό έλεγχο κατά των Φαρισαίων αποκαλώντας τους «υποκριτές και γεννήματα εχιδνών». Στον δε Πέτρο, ευθύς αμέσως μετά τον θαυμασμό Του για την ομολογία της πίστης του, τον κατακεραύνωσε με την σφοδρή αποδοκιμασία Του: «*ὕπαγε ὀπίσω μου, σατανά! σκάνδαλόν μου εἶ, ὅτι οὐ φρονεῖς τὰ τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ τὰ τῶν ἀνθρώπων*» (Ματθ. 1στ' 23).

Αυτή είναι η αγάπη του Χριστού, που θέλει να την έχουμε κι εμείς, και όχι αυτή η άνευρτα και συμφεροντολογική που φοβάται τις συνέπειες, προκειμένου να εκφέρει λόγο αλατισμένο. «*Αὕτη ἐστὶν ἡ ἐντολή ἡ ἐμὴ, ἵνα ἀγαπάτε ἀλλήλους καθὼς ἠγάπησα ὑμᾶς*» (Ιωαν. 1ε' 12).

Με όλα τα παραπάνω, δεν θέλουμε να επιβάλλουμε στους αδελφούς μας φορτία δυσβάστακτα που εμείς ἐνὶ τῷ δακτύλῳ ἡμῶν οὐ θέλομεν κινήσαι» (Ματθ. κγ' 4), αλλά ο λόγος εδώ εν προκειμένω γίνεται, διότι έχει παραγίνει το κακό, επειδή από αδιαφορία μας, από ηττοπάθειά μας ή από δειλία μας δεν αποφασίζουμε να το κρίνουμε και να το πολεμήσουμε.

Αμελούντες να το ελέγξουμε, αδιάντροπα εκφραζόμενο μέσα στην κοινωνία με παρρησία, με κανένα τρόπο, εκεί που έχει φτάσει, δεν μπορού-

Υπήρξε άθλια προσβολή Νταβίντσι κωμωδία

Υπήρξε άθλια προσβολή Νταβίντσι κωμωδία σ' Ελληνο-Αγιο-Τριαδική παράδοση ουρανια.

Και σ' Ισραήλ των προφητών όλων την προσδοκία ότ' εξ αυτού όλων εθνών έρχεται σωτηρία.

Μ' «εν τούτω νίκα», το Σταυρό που ο Μέγας Κωνσταντίνος νίκησε μ' οδηγό Χριστό κόσμου αντιχρίστου σμήνος.

Και τώρα απ' έσχατον σταθμόν έχει κληθεί η Ελλάδα να γίνει Απόστολος Εθνών μ' ουράνια Αγάπης δάδα.

Έθνη εκ καταστροφισμών να βγάλει τη μανία και κρατοθησκονοθειών κάθε παραλογία.

Με βίωση επιγνωστική Αλήθειας, Δίκιου, Αγάπης κι απαλλαγή πανεθνική κάθε είδους απάτης.

Με πλήρη απαλλαγή παθών πλανών αλαζονείας και κρατοθησκονοθειών κάθε κατηγορίας.

Που απαλλάσσει από δεσμών παντός είδους δουλείας και οδηγεί κόσμο εθνών σε ζωή Ποίμνης Μίας.

πατρός Δημ. Δεσκέ

με να το 'μερέψουμε με τη σιωπή μας, την ανοχή μας, και υψώνοντας τη γλυκερή αδυναμία μας σε αρετή.

«*Η ράβδος σου και η βακτηρία σου αὐταί με παρακέλεσαν*», λέει ο Ψαλμωδός (Ψαλ. 22, 4). Και το χάδι και η βέργα ενυπάρχουν εν μέτρω μέσα στην αγάπη. Απουσιάζοντας του ελέγχου κάπου έχουμε έλλειμμα δικαιοσύνης.

«*Δράσασθε παιδείας, μήποτε ὀργισθῆ Κύριος*» (Ψαλ. 2, 12).

Τελειώνοντας το παρόν άρθρο έρχεται η φοβερή είδηση του φόνου του μικρού Άλεξ από συμμαθητές του. Να είναι, άραγε, υπερβολή, αν κάποιος χαρακτηρίσει την πράξη αυτή σαν εκδήλωση οργής Κυρίου και στη χώρα μας;

Γ. Σ. Γ.

Υπεύθυνος ύλης φυλλαδίου
Γεώργιος Σ. Γκεζερλής
Διεύθ: Σκρά 2 Μαρούσι, Τ.Κ.: 15124,
Τηλ: 210 6195766, vgezer@cc.uoa.gr

(*Στείλτε μας το email σας, για να σας αποστείλεται το φυλλάδιο σε ηλεκτρονική μορφή*).

Το τραγούδι που βραβεύτηκε στη Γιουροβίζιον!!!

Hard Rock Hallelujah! (2)

The saints are crippled On this sinners' night
Lost are the lambs with no guiding light

The walls come down like thunder
The rocks about to roll It's The Apocalypse
Now bare your soul.

Ρεφραίν:

[All we need is lightning
With power and might
Striking down the prophets of false
As the moon is rising
Give us the sign Now let us rise up in awe

Rock 'n roll angels bring that Hard Rock Hallelujah
Demons and angels all in one have arrived
Rock 'n roll angels bring that Hard Rock Hallelujah
In God's creation supernatural high]

The true believers Thou shall be saved
Brothers and sisters keep strong in the faith
On the day of Rockoning
It's who dares, wins
You will see the jokers soon'll be the new kings

Ρεφραίν...

Wings on my back I got horns on my head
My fangs are sharp And my eyes are red
Not quite an angel The one that fell
Now choose to join us or go straight to Hell
Hard Rock Hallelujah! (4)

Ρεφραίν...

Hard Rock Hallelujah!

Μετάφραση

Του Σκληρού Ροκ το Αλληλούια! (2)

Ωχριούν οι Άγιοι μπροστά σ' αυτή τη θριαμβευτική βραδιά των αμαρτωλών.

Χαμένα δείχνουν τα πρόβατα χωρίς κανένα φωτεινό οδηγό.

Σαν κεραυνοί οι τοίχοι γκρεμίζονται.

Οι βράχοι είναι έτοιμοι να κυλήσουν. Είναι η Αποκάλυψις.

Τώρα λευτέρωσε την ψυχή σου.

Ρεφραίν:

[Αυτό που έχουμε ανάγκη είναι αστραπή δυναμική και θαρραλέα.

Να χτυπήσει κάτω τους ψευδοπροφήτες.

Καθώς ανατέλλει το φεγγάρι δώσ' μας το σύνθημα.

Ας ανατείλουμε τώρα κι εμείς μ' ενθουσιασμό.

Οι άγγελοι του Ροκ-εντ-Ρολ εμπνέουν αυτό το Αλληλούια του σκληρού Ροκ.

Δαίμονες και άγγελοι όλοι μονιασμένοι έχουν φτάσει.

Οι άγγελοι του Ροκ-εντ-Ρολ εμπνέουν αυτό το Αλληλούια του σκληρού Ροκ.

Στης Θείας δημιουργίας το υπερφυσικό ύψος].

Οι ειλικρινείς πιστοί εσείς θα σωθείτε.

Αδελφοί και αδελφές, γερά στην πίστη κρατηθείτε.

Την ημέρα της αλλαγής αυτός που τολμά κερδίζει.

Θα ιδείς τους γελωτοποιούς γρήγορα να γίνονται οι νέοι βασιλιάδες.

Ρεφραίν...

Φτερά στην πλάτη μου.

Έχω κέρατα στο κεφάλι μου.

Τα νύχια και τα δόντια μου είναι σουβλερά.

Τα μάτια μου είναι φλογισμένα.

Όχι ακριβώς ένας άγγελος,

Αλλά αυτός που έχει πέσει.

Τώρα κάνε την επιλογή σου, αν θα συνδεθείς μαζί μας, ειδικά πήγαινε κατ' ευθείαν στην κόλαση.

Του Σκληρού Ροκ το Αλληλούια! (4)

Ρεφραίν...

Του Σκληρού Ροκ το Αλληλούια!

Ελεύθερη μετάφραση - Ανάλυση

Το σκληρό Ροκ εξελίσσεται πλέον σε θρησκευτική πίστη! Χωρίς υπερβολές η «δυναμική» αυτή επανάσταση της νεολαίας δεν αρκείται μόνο στην απόλαυση των εξαιρετικών ρυθμών της Ροκ μουσικής, αλλά θέλει να προωθήσει τις ακραίες επιθυμίες, που πηγάζουν από τους παθιασμένους σκοπούς της, σε κανόνες ολοκληρωτικής θρησκείας! Μιας θρησκείας και πίστης που θα σβήσει των Αγίων τη δόξα και θα καταντήσει της εν Χριστώ ποιμνης τα πρόβατα, αποσυντονισμένα και αμήχανα να χάσουν το δρόμο τους χωρίς ποιμένα!!!

Οι τοίχοι των ταμπού και των ηθικών νόμων του Ευαγγελίου, που αποτελούν φραγμό και δυσκολεύουν την έκλυση των παθών, με πάταγο θα γκρεμιστούν, ενώ οι βράχοι των κατωρθωμάτων της πίστεως είναι έτοιμοι, αποκολλημένοι να κυλήσουν.

Αυτό είναι το πραγματικό νόημα της Αποκάλυψης κατά τους Φινλανδούς σατανόμορφους τραγουδιστές, που είχαν το θράσος να έρθουν εδώ στην Ελλάδα να αποχετεύσουν τα απόβλητα της χώρας τους. Θα πρέπει μάλλον να είχαν γνώσει ότι οι Νεοέλληνες τα πάντα δέχονται, όταν είναι περιτυλιγμένα σε επίσημο εορταστικό πολιτιστικό περιτύλιγμα, και όχι μόνο δεν τα κρίνουν αυστηρά, αλλά και τα επιβραβεύουν!

Ήρθαν να μας πουν οι μακρινοί κάτοικοι του Βορρά ότι τώρα με της Αποκάλυψης την ευκαιρία μπορούμε να ελευθερώσουμε τις ψυχές μας, κατά την ακραία έννοια που υπαγόρευε η σατανιστική τους εμφάνιση, ώστε με τη δύναμη μιας αστραπιαίας έμπνευ-

σης να «χτυπήσουμε κάτω» τους ψευδοπροφήτες της παράδοσής μας! Ποιοι άλλοι μπορεί να είναι οι ψευδοπροφήτες, όταν επικαλούνται το ανατέλλον παγανιστικό φεγγάρι, για να αποτελέσει το σύνθημα και της δικής τους ανατολής;

Αυτές λοιπόν οι σατανιστικές εμπνεύσεις είναι τώρα τα προϊόντα των πρωτεργατών της Ροκ-εντ-Ρολ επαναστατικής μουσικής, που γίνεται σήμερα ολοκληρωμένη πίστη και θρησκεία της ασυδοσίας και όλων των ακραίων παθιασμών. Η θρησκεία, δηλαδή, που γεννήθηκε από τους εμπνευστές «αγγέλους» του σκληρού Ροκ και αποτελεί την... βαθύτερη ερμηνεία του ηθικού νόμου στη δημιουργία του Θεού!

Όσοι με ειλικρίνεια θα πιστεύσουν έτσι τα πράγματα, αυτοί θα σωθούν. Βάζουν οι ιεραπόστολοι του σατανισμού και το φόβο να επενεργήσει, για να κινητοποιήσει τους αφελείς επίδοξους οπαδούς τους. Συνιστούν στους αδελφούς και αδελφές τους να κρατηθούν γερά στην νεοεποχική πίστη.

Την ημέρα της μεταβολής αυτής, όποιος τολμάει και ακολουθεί αυτή την έμπνευση των δαιμονοροκάδων, κερδίζει, και από γελωτοποιός της κοινωνίας, με την κατάντια του, θα γίνει ο νέος Βασιλιάς. Ανγυημένη υπόσχεση που δεν έχει αγγική επιβεβαίωση, αφού ήδη βλέπουμε αρκετούς συμπατριώτες μας εστεμμένους κατ' αυτόν τον τρόπο ν' ακολουθούν τον ξεχαρβαλωμένο τρόπο ζωής και όλο βαθύτερα στον ξεπεσμό να βουλιάζουν, περιμένοντας στον απύθμενο πάτο να βρουν την ευδαιμονία.

Οι Δαίμονες και οι Άγγελοι του Ροκ που ενπνεύστησαν την απεριόριστη εξέλιξη του ανθρώπινου παθιασμού μέχρι δαιμονοποίησης, είναι τώρα μονιασμένοι εδώ παρόντες. Γι' αυτό και παρουσιαζόμαστε με κέρατα στο κεφάλι μας, φτερά, και σουβλερά νύχια και δόντια. Όποιος θέλει ας μας ακολουθήσει, ειδικά ας πάει κατ' ευθείαν στην Κόλαση.

Πολύ σκληροί παρουσιάστηκαν οι σατανοροκάδες πλασάροντας τις πεποιθήσεις τους με δήθεν διασκεδαστικές εμφανίσεις. Σκληροί και ανελέητοι, γιατί αυτά που τραγουδούν τα πιστεύουν και είναι τρόπος ζωής των, στον οποίο θέλουν να μνήσουν και όλους του άλλους που αναζητούν εύκολο τρόπο ζωής και ανώδυνο και δεν αποτελούν σπάνιο θήραμα αυτή την ώρα.

Βλακώδη τα συνθήματά τους και ανάξια λόγου ν' ασχολείται κανείς μαζί τους. Πλην όμως, όταν και τα πλέον ηλίθια και εξοργιστικά κατασκευάσματα φέρουν το περιτύλιγμα της επισημότητας, και δη της Ευρωπαϊκής, τότε γίνονται επικίνδυνα.